

LỄ CƯỚI TẠI CHÙA

Diệu Ngọc

Chị thương,

Được thơ chị, thấy chị lo lắng nhiều về đám cưới của cháu, em thương chị quá. Em muốn viết hồi âm cho chị liền nhưng em không làm sao viết được, chắc chị cũng biết là em bận lo cho cái đám cưới của cháu mà (!) Bây giờ thì đã xong rồi nên mới ngồi viết cho chị đây, em tin là chị sẽ ngạc nhiên.

Có hai đứa con mà đây là lần đầu tiên tổ chức đám cưới cho con, nói thiệt chị nghe chị đừng cười là em không biết bắt đầu từ chỗ nào và phải làm những gì... Nhưng cũng may, nhờ có người bạn đã làm xuôi rồi nên họ biết phải làm sao và họ bày vẽ cho em từng chút cho nên mọi chuyện đi qua một cách tốt đẹp, em mừng quá!

Sở dĩ em nói vậy là vì từ hồi nhỏ chị em mình thường nghe người ta nói là xuôi gia hay bất lỗi bất phải nhau lắm lắm em cũng ớn ớn. Nhưng thôi, chuyện đám cưới em sẽ kể rõ hơn sau đây. Bây giờ em muốn nhắc lại một chút kỷ niệm của hai chị em mình hồi đó.

Chị có biết không, trước ngày đám cưới của cháu độ hai tháng em tình cờ gặp lại chị Lan Hương là bạn của chị hồi trước ở Nha Trang mà chị có rữ em đi nhà thờ dự lễ cưới của chị ấy và anh chàng "Khiêm cổ cò" đó chị có nhớ không? Anh chàng đẹp trai, đâu có cao gì lắm mà tụi mình đặt cho cái tên "Khiêm cổ cò", thật là không nên, nhưng anh ấy lại vui chứ không giận.

Chính vì gặp lại chị Lan Hương nên em nhớ lại lúc đi dự đám cưới chị ấy ở nhà

thờ, hai chị em mình cứ thắc mắc là sao bên đạo Thiên Chúa họ làm lễ cưới ở nhà thờ có ông cha đọc kinh, làm lễ coi trang trọng quá, nhứt là lúc cô dâu chú rể trao nhẫn cưới cho nhau và ông cha tuyên bố hai người đã là vợ chồng. Còn bên Phật giáo của mình thì lúc đó hai chị em mình chưa nghe thấy có ai làm lễ cưới ở chùa.

Bây giờ gặp chị Lan Hương làm em nhớ lại chuyện cũ và em tự nghĩ: Hay là mình cũng tổ chức đám cưới cho con tại chùa.

Em đã đem ý đó bàn lại với cả nhà thì ai cũng đồng ý, nhứt là con em lại là một đoàn viên trong gia đình Phật tử ở đây, cho nên nó đồng ý cả hai tay. Hơn nữa ngày cưới lại nhằm vào ngày rằm cho nên cả nhà đi đến quyết định tổ chức lễ cưới tại chùa. Ngoài buổi tiệc tiếp tân tại nhà hàng vào buổi tối sẽ có một bữa tiệc chay thiết đãi thân hữu tại chùa vào buổi trưa.

Sau khi thỉnh ý và được Thầy trụ trì chấp thuận, em lại hơi lo lo. Vì trước nay em chưa thấy có ai tổ chức đám cưới tại chùa và tiệc cưới lại là tiệc chay. Chỉ có một điều khích lệ đáng nói là các bạn bè của em ở đây phần đông là những người vì đi chùa mà quen nhau cho nên khi em hỏi ý kiến vài người thì người ta rất vui và họ trông tới ngày đó xem sự thể ra sao, vì mấy người đó họ cũng nói, đám cưới ở nhà thờ do mấy ông cha làm lễ thì họ có biết nhưng đám cưới tại chùa do Thầy làm chủ lễ và đãi tiệc chay tại chùa thì họ chưa từng nghe.

Chị thương,

Chị có biết không, sau đó cả nhà tất bật vì có đủ thứ phải lo. Vừa lo sắp xếp cho việc tiếp tân buổi tối ở nhà hàng, vừa lo sắp xếp bữa cơm chay tại chùa vào buổi trưa. Phải nói là gia đình em mang ơn những người bạn đạo trong chùa và các em trong gia đình Phật tử thật nhiều. Nếu không có những người đó giúp đỡ tận tình, từ các việc trang trí lều trại cho đến sắp xếp bàn ghế, tiếp tân thì không biết phải làm sao. Cũng may là ở chùa Thầy có sẵn một cái lều rất to, dựng lên có thể chứa vài ba trăm chỗ ngồi, đủ cho số khách mời. Sau này khi chùa xây cất xong còn rộng rãi hơn nhiều.

Chị ạ, em nghe người ta nói phạm làm việc gì cũng cần ba yếu tố là "thiên thời, địa lợi, nhân hòa". Địa lợi và nhân hòa thì em đã có được rồi, chỉ còn yếu tố "thiên thời". Em chỉ sợ nhe ngay bữa đó mà trời mưa thì thật khổ, nhứt là trời Melbourne ưa có những cơn mưa bất chợt. Tuy có lều trại thật rộng rãi, nhưng nếu mưa xuống thì chắc chắn sẽ mất vui nhiều. Nhưng thật may!

Buổi sáng hôm đó trời đẹp, đầy nắng ấm. Sau khi họ nhà trai tới nhà, một buổi lễ tạ ơn ông bà tổ tiên, mà người ta gọi là "lễ gia tiên", diễn ra hết sức đơn giản nhưng không kém phần long trọng trước bàn thờ ông bà. Sau đó hai họ đưa nhau đi đến chùa.

Vào sân chùa, hai họ chia nhau sắp thành hai hàng dài. Cô dâu chú rể đi trước, cả hai đều mặc quốc phục cổ truyền của Việt Nam. Cô dâu áo dài vàng có thêu long phụng, khăn xếp màu vàng đi bên cạnh chú rể mặc áo thun

xanh, khăn xếp màu xanh, phía sau là những phụ dâu và phụ rể cũng thướt tha trong y phục cổ truyền, bưng những mâm và quả đựng bánh trái để dâng cúng Phật. Tiếp theo đó là hai họ nhà trai và nhà gái mà phần lớn đều mặc áo dài, mỗi người một vẻ trông thật đẹp!

Chánh điện chùa hôm nay được trang hoàng thật rực rỡ, ngoài đôi đèn long phụng to trên bàn Phật, còn có chum bày nhiều lẵng hoa tươi đủ màu sắc do những bàn tay khéo léo của các em trong gia đình Phật tử.

Sau khi tất cả đã vào chánh điện, chia nhau chỗ ngồi đúng theo qui cách "nam tả nữ hữu", họ đàn trai ngồi bên trái, họ đàn gái ngồi bên phải, ngồi trên những cái bồ đoàn to mà hàng ngày Phật tử dùng để ngồi tụng kinh. Khi mọi người đã vào vị trí thì một chú Sa Di đưa cô dâu và chú rể đi thỉnh quý Thầy quan lâm chánh điện để tiến hành hôn lễ. Sở dĩ em nói "quý Thầy" là vì ngoài Thầy trụ trì, còn có một Thầy khác ở xa, nhưng vì con em hàng tuần đi sinh hoạt với gia đình Phật tử rất gần gũi với Thầy, nên Thầy đã không ngại đường xa đến để cùng Thầy trụ trì chứng minh lễ thành hôn của hai đứa.

Một Sư Cô cầm khánh đi trước, kế đến là chú Sa Di bưng khai hương đăng, phía sau là hai Thầy, sau nữa là quý Sư Cô, cô dâu chú rể đi sau cùng. Khi họ vừa đến cửa chánh điện thì mọi người đồng loạt đứng dậy chấp tay nghinh tiếp. Tất cả diễn ra trong một bầu không khí thật trang nghiêm đầy đạo vị. (Sau đám cưới có ít nhất hai người cũng là Phật tử nói với em: "Con tôi sau này có lẽ cũng sẽ tổ chức đám cưới ở chùa giống như vậy").

Khi đã vào vị trí, Thầy mời mọi người an tọa và buổi lễ bắt đầu bằng lễ lên đèn và dâng hương cúng Phật, rồi tất cả tụng một thời kinh ngắn và sau đó hai Thầy thay nhau giảng một thời pháp.

Nghe lời Thầy giảng, mở đầu bằng câu: "Thầy thay mặt cho chư Tăng để nhắc nhở cho cô dâu chú rể phải biết làm theo

bổn phận như trong kinh Phật dạy..." em mới biết được rằng cách đây trên hai ngàn năm trăm năm, Phật đã có những lời dạy thiết thực cho chúng ta về cuộc sống vợ chồng mà ngay trong thời hiện tại, những lời dạy đó vẫn còn giá trị áp dụng. Đó là những lời dạy của bậc cha hiền mong cho con có một đời sống lứa đôi thật hạnh phúc và cái hạnh phúc đó phải là một thứ hạnh phúc vững bền. Muốn được vậy thì vợ và chồng phải hiểu rõ bổn phận và trách nhiệm của mình, phải tương kính nhau, thì mới mong có thuận hòa. Có thuận hòa thì mới mong đạt được hạnh phúc. Không những vợ chồng tương kính nhau mà cũng phải tương kính cha mẹ và gia đình của cả hai bên. Vợ phải biết kính trọng cha mẹ chồng và coi gia đình chồng như gia đình mình. Chồng phải coi cha mẹ vợ như là cha mẹ ruột của mình, kính trọng gia đình bên vợ như gia đình của chính mình.

Chị thương,

Thầy giảng nhiều lắm và em để ý thấy không riêng gì cô dâu và chú rể, mà mọi người đều lắng nghe và rất nhiều người đã lộ vẻ xúc động. Như là lúc Thầy mời cô dâu và chú rể quỳ lên để đọc theo Thầy năm lời nguyện, sau mỗi lời nguyện là một lạy để cầu xin Phật từ bi gia hộ.

Tiếp theo là lễ đeo nhẫn, Thầy giảng về ý nghĩa của chiếc nhẫn mà đại ý là: Chiếc nhẫn là biểu tượng của sự nhẫn nại (chớ không phải nhẫn nhục), để nhắc nhở hai vợ chồng, chẳng những phải biết thương yêu nhau, mà còn phải tương kính nhau từ lời nói đến hành động, nhường nhịn nhau để cho hạnh phúc được vững bền. Chú rể và cô dâu xá nhau một xá để nói lên sự tương kính lẫn nhau trong tinh thần bình đẳng, trước khi đeo nhẫn cho nhau. Sau đó, chú rể và cô dâu ký tên vào tờ hôn thú trước sự chứng kiến của hai Thầy, quan khách và bà con hai họ.

Buổi lễ trong chánh điện kéo dài khoảng một tiếng đồng hồ và được chấm dứt sau phân phát biểu những lời

cảm tạ của gia đình hai họ và phần chụp hình lưu niệm.

Buổi lễ trong chánh điện vừa xong thì việc sắp xếp, chun dọn các bàn tiệc ngoài lều cũng đã sẵn sàng. Khách sẽ được mời ngồi vào những bàn tròn rộng có phủ mặt bàn màu trắng rất sang trọng không thua nhà hàng, giữa mỗi bàn đều có một bình hoa tươi chun bày rất khéo léo. Quý Thầy và quý Sư Cô được xếp ngồi ở một bàn riêng. Thức ăn chay còn nóng hổi, được bưng ra từng bàn, ai cũng khen đồ ăn chay nấu rất ngon (nếu họ biết người nấu đã từng nấu cho nhà hàng chay chắc họ sẽ không ngạc nhiên). Tất cả mọi người đều vui, đó cũng là điều mà em mong ước.

Chị thương,

Thú thật với chị là sau khi cả nhà quyết định tổ chức đám cưới tại chùa, em lo ghê lắm, vì em nghĩ rằng từ trước đến nay, ít nhất là ở đây, chưa có ai làm như vậy, bây giờ em là người đầu tiên đề xướng ra. Em phải cố tưởng tượng ra em sẽ phải làm gì. Em chỉ sợ mình làm lần đầu tiên, mà lại tổ chức lợm lợm quá, thì coi như thất bại, rồi sau ai dám làm theo? Đã vậy mà em còn lo xa hơn nữa là, nếu chẳng may tổ chức không thành công mỹ mãn như ý nguyện, đây rồi, người ta lại chê cười chùa, hay là chê Phật giáo của mình, thì em không đành lòng. Nói đúng ra, em cũng có hơi ý lại vào con em, em nghĩ nó là một đoàn viên trong gia đình Phật tử ở đây đã lâu, nó đã từng tham dự các buổi sinh hoạt trại với mấy em, thì chắc nó sẽ có cách không để cho không khí bị tệ nhạt.

Quả thật vậy, trong lúc khách đang đứng cơm, thì có ba con lân, một con lớn, hai con nhỏ, khua chiêng, đánh trống, được "ông địa" dẫn vào lều, đi từng bàn để chào mừng quan khách, làm cho không khí bữa tiệc càng thêm tưng bừng như ngày lễ hội. Ai nấy đều vỗ tay tán thưởng. Đó là ba con lân trong đoàn lân của gia đình Phật tử, thường đi múa gây quỹ vào dịp Tết mỗi năm.

Chị ạ, vậy là buổi lễ đã thành công hơn

sự mong muốn của em, em hy vọng rằng sau này sẽ còn nhiều đám cưới được tổ chức tại chùa nữa. Ở đây, quý Thầy trụ trì ở các chùa được chính phủ ủy nhiệm đại diện cho chính phủ để chứng hôn thú. Tức là tờ hôn thú do quý Thầy chứng vẫn có đầy đủ giá trị về mặt pháp lý. Bên đạo Thiên chúa họ làm lễ cưới ở nhà thờ, còn mình đã là Phật tử, tại sao mình không tổ chức lễ cưới ở chùa?

Viết tới đây, em lại nhớ lời chị Lan Hương nói với hai chị em mình, khi chị ấy bỏ đạo thờ cúng ông bà theo đạo Chúa, vì anh Khiêm là người theo đạo Thiên chúa. Chị ấy nói rằng "Đạo nào cũng đạo mà, đạo nào cũng khuyên mình làm lành lánh dữ, chỉ cần mình ăn hiền ở lành, không hại ai là đủ rồi". Em bây giờ, đầu đã hai thứ tóc, may mắn có cơ hội đi chùa, có đọc kinh sách và nghe băng giảng về Phật pháp, em mới hiểu được rằng lời chị Lan Hương nói đúng mà lại không đúng. Đúng là đúng theo "Đạo lý làm người", nhưng không đúng nếu nói về Phật pháp. Đành rằng Đức Phật cũng dạy người ta như vậy, nhưng cái mục đích rốt ráo của đạo Phật nằm trong ý nghĩa của hai chữ "GIẢI THOÁT": Giải thoát khỏi những ưu bi khổ não trong kiếp sống hiện đời và giải thoát khỏi luân hồi sanh tử sau khi nhắm mắt, chứ đạo Phật không phải đơn giản như lời chị Lan Hương nói.

Chị thương, tổ chức lễ cưới ở chùa thành công mỹ mãn, em mừng quá, nên viết để kể chị nghe liền và em nghĩ rằng chị sẽ rất ngạc nhiên và thích thú phải không? Thôi thì em tạm ngưng ở đây, cho em gởi lời thăm các cháu, nếu có gì vui nữa em sẽ kể chị nghe.

Em của chị,

Diệu Ngọc

